
bobo
leuk en leerzaam
Nr 20
losse nummers f 1,30
België 21 F.
Kleutertje Knutsel
Hoedjejagen

Krabbel verveelt zich. Daarom zegt mama: „Ga jij maar eens de tuin in! Onkruid er uithalen." Maar Krabbel heeft daar niet veel zin in. In de tuin kijkt ze maar zo'n beetje rond — totdat ze ineens iets ziet in de heg! Iets lichtblauws. Wat zou dat zijn?

Wat een kleine eitjes! Het is wél dom, dat Krabbel niet eens weet dat ze een vogelnestje heeft gevonden in de heg.

„Wat heb jij nou?" roept Boemsi. „Weet ik niet," zegt Krabbel. „Dat ligt hier, in een soort mandje. Misschien wel kaboutereitjes!"

„Dat zijn eitjes van een vogeltje," vertelt mama, als Krabbel ze laat zien. „Vogeltjes leggen in het voorjaar of het begin van de zomer eitjes. In een nest. Daar komen kleine vogeltjes uit. Je mag die eitjes nooit weghalen... maar ja, dat wist je natuurlijk niet."

Krabbel vindt een vogelnestje

„Ik breng ze terug!" zegt Krabbel. Maar mama kijkt ernstig. „Ik denk niet, dat dat nog kan. Ze zijn al helemaal koud. Nou, probeer het maar!"

„De vogel blijft op het nestje op de eitjes zitten," vertelt oom Slokop, „tot de vogeltjes er uitkomen." Maar het duurt wél lang!

Op een avond komt oom Slokop met een prachtig vogelboek. „Kijk!" roept Krabbel. „Die eitjes zijn blauw! Net als in óns nestje!"

Eindelijk zien ze de kleine vogeltjes! Ze dachten ook al dat ze uit de eitjes waren. De laatste dagen vlogen de vader- en moedervogel wel honderd keer van en naar het nest. „Ze voeren de kleintjes," zei oom Slokop.

En nu zijn de jongen ineens allemaal buiten! Ze proberen zelfs al een beetje te vliegen. „Ze zijn er alle vijf!" roept Krabbel blij. „Daar zijn dan twee kaboutervogeltjes bij!" plaagt Bobo. „Uit kaboutereitjes!"

Jip en Janneke

Poppenwas

Janneke doet de was.

Ze moet twee jurkjes van Poppejans wassen.

En twee broekjes en een heleboel sokjes. Allemaal voor de pop.

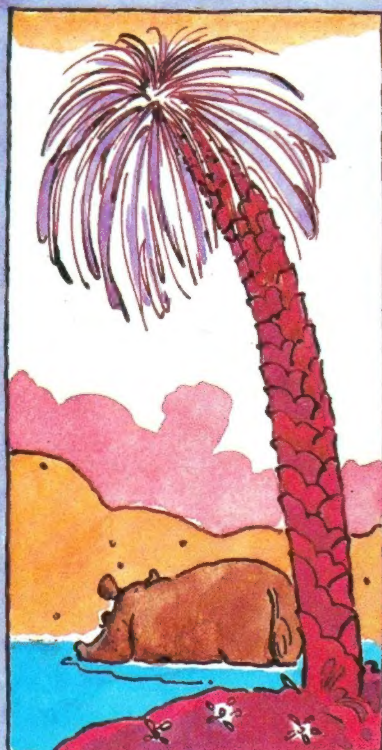
Mag ik ook eens wassen? vraagt Jip.
Even dan, zegt Janneke, maar netjes, hoor. En niet te hard spetten.
Janneke heeft een echte tobbe. En echt sop erin. En als het schoon is, moet ze het uitspoelen.
En dan moet ze het ophangen.
Aan de lijn.
En ze heeft wasknijpers.
Mag ik het doen? zeurt Jip.
Nee, zegt Janneke. Dat doe ik zelf.
En ze hangt de kleertjes keurig aan de lijn.
Maar o, daar gaat Jip er vandoor met de wasknijpers. Hij is boos omdat hij niet mag helpen.
Pak me dan, pak me dan! roept hij.
Janneke loopt heel hard achter hem aan. Daar heeft ze hem gevangen. En ze probeert de wasknijpers af te pakken.
Maar Jip neemt een wasknijper. En hij zet de wasknijper op Jannekes neus.
Au, au, gilt Janneke. En ze trekt het ding er gauw af. Nu hebben ze wel echt ruzie.
Moeder komt aanlopen en ze zegt: Wat is dat nou, Jip. Geef dadelijk die knijpers aan Janneke.
Jip doet het. En Janneke gaat verder met de was.
De zon schijnt. En de was zal heel gauw droog zijn.
Je hebt een mooie schone was, zegt moeder.
Maar Jip is boos. Hij steekt zijn tong uit.
Stoute Jip.

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

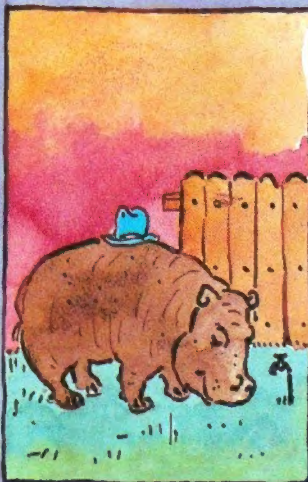

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een nijlpaard.
Als ik dan niet kan slapen,
komt hij naast mijn bed zitten
om
voor mij
te gapen.
Heel lang
met een hele grote bek.
Na een ontzettende gaap
vallen we in slaap
en gaan we samen
snurken.

Nijlpaard: Mag ik op jouw bed liggen? Aan je voeteneind.
Ik: Nee, joh, je bent veel te zwaar
Nijlpaard: Ik ben zo moe van het zwemmen
Ik: Je bent echt te zwaar. Je weegt wel vierduizend kilo.
Nijlpaard: Aaah… toe nou…
Ik: Nee!
Nijlpaard: Dan mag je morgen op mijn rug zitten en dan zwem ik de hele rivier af.
Ik: Nou vooruit dan, héél eventjes.
Nijlpaard: Oké, schuif maar een stukje op, daar kom ik.
K R A K.

Klapperdeklapperzzoefffzoefff pruttelpruttel

Luchtfietsen, karren en vliegboten ratelen door de lucht. Even trappen dan schiet je vliegensvlug omhoog! De drie mannetjes van de lucht-politie fladderen in het rond. Met hun zelf gemaakte vleugels proberen die pechvogels het verkeer te regelen. Zou dat lukken?

Tekst: Augusta van Stipriaan-Verburg
Tekening: Monica Maas

Twee Peutertjes Pech

Petra heeft op school gehoord dat Simons, op het plein, radiootjes verkoopt voor maar tien gulden.
Natuurlijk moet ze dat eerst zien voor ze het gelooft.
Samen met Evelientje staat ze nu te kijken voor het raam van de radiowinkel.

„Goh ja, het is echt waar. Tien gulden staat erop. Zo'n goedkoop radiootje krijg ik vast wel van m'n vader en moeder," zegt Petra.
„Ik misschien ook," denkt Evelientje. Ze hollen gauw naar huis om het te vragen.

Petra's moeder vindt het kolder om zomaar een radiootje te kopen.
„Je bent net jarig geweest en toen heb je zoveel gekregen. Als je zo'n radiootje wilt hebben, moet je er maar voor sparen."
„Dat duurt jaren. Ik krijg maar vijftig cent in de week," bromt Petra.
„Het hoeft ook niet zo snel," vindt moeder. „Kijk, daar komt Evelientje aan. Doe maar even open voor haar."
Petra laat Evelientje binnen.

„Mag jij een radio kopen?" vraagt ze.
„Nee, mijn moeder zei dat ik al genoeg speelgoed had."
„Ik mag het ook niet. Ik moet ervoor sparen, maar dat duurt veel te lang; dan hebben ze die radiootjes natuurlijk al niet meer."
Moeder hoort Petra mopperen. "Ik zal jullie een beetje op weg helpen," zegt ze. „Als jullie de keukenkastjes

mooi opruimen en schoonmaken, dan krijgen jullie ieder een gulden. Nou wat zeg je daarvan?"
Dat vinden de twee vriendinnen een uitstekend idee. „En dan gaan we bij jouw moeder ook helpen voor een gulden, Evelien," bedenkt Petra meteen. „Dan hebben we er al twee."
Petra en Evelientje werken als paarden; hun eerste gulden is in een half uurtje verdiend.
En van Evelientjes moeder krijgen ze een gulden voor een boodschapje bij de slager. Dat is helemaal snel gebeurd.
De zaken lopen prima op deze manier.
„Als we vanmiddag nog acht boodschappen doen," rekent Petra uit, „dan kunnen we vandaag toch het radiootje kopen."
„Voor wie gaan we dat dan doen?" vraagt Evelientje.
„Eerst voor meneer De Lange," beslist Petra. „Die is altijd heel gul."

Meneer De Lange is niet thuis.
„Jammer," zegt Petra. „Dan gaan we maar naar mevrouw Knol."
Mevrouw Knol is wel thuis. Ze staat met een dikke das om voor het raam. Petra en Evelientje moeten achterom lopen.
„Ze is vast ziek," zegt Evelientje. „Daarom doet ze zelf de deur niet open natuurlijk."
Evelientje heeft het precies geraden.
„Wat een geluk dat jullie er zijn," groet mevrouw Knol. „Ik wist al niet hoe ik vandaag de boodschappen in huis moest krijgen. Ik ben zo verkouden en dan durf ik niet naar buiten, snap je?"
„Wij willen uw boodschappen wel doen, want we sparen voor een radiotje," vertelt Petra.
„Jullie willen dus iets verdienen," begrijpt mevrouw Knol.
„Nou, dat is goed hoor. Ik zal de boodschappen voor de groenteman, de bakker, de slager en de kruidenier gauw opschrijven. Pakken jullie de tas maar uit de keuken."
Even later hollen Petra en Evelientje blij naar het plein.
Ze moeten een heleboel halen.
„Voor zoveel boodschappen krijgen we misschien wel twee gulden. Dan hebben we er al vier!" juicht Petra.
„We moeten opschieten hoor. Als jij naar de bakker gaat, ga ik naar de slager. Dat is vlugger."
Petra heeft het goed bekeken; alle boodschappen zijn gauw gehaald en ze kunnen weer terug.
Hollen lukt nu niet, want de tas is behoorlijk zwaar.
Helemaal warm en moe van het gesleep komen ze bij mevrouw Knol aan.
„Tjongejonge, wat zijn jullie vlug," prijst mevrouw Knol. „Zouden jullie ook nog even voor mij naar het kleine postkantoortje willen gaan? Dit pakje moet verstuurd worden."
Dat vinden Petra en Evelientje best.
„Misschien geeft ze ons nu wel drie gulden," zegt Evelientje onderweg.
„Misschien wel," hoopt Petra ook, „want we moeten nu heel ver. Als we drie gulden krijgen hebben we er bij elkaar vijf. Jemig, wat een boel."
Het is al laat als de vriendinnen terug zijn. Het was ook zo'n eind en ze moesten nog in de rij staan ook.
Mevrouw Knol staat hen op te wachten. „Keurig gedaan hoor," zegt ze. „En nu de beloning."
Ze pakt haar portemonnee en doet hem open.
„Hou je hand maar op.
Zo, een kwartje voor jou en een voor jou."
„Wat weinig," zegt Petra verontwaardigd.
„Weinig? Is een kwartje weinig tegenwoordig? Wat had je dan willen hebben?"
„Drie gulden of zo."
„Drie gulden? Nee, dat is te gek. Ik zal jullie er ieder nog een kwartje bij geven en dan boffen jullie echt hoor!"

Maar Petra vindt het nog steeds weinig. „De hele middag werken voor twee kwartjes. Ben ik weer een Peuterje Pech," moppert ze als ze naar huis lopen.
„Ik ook," zegt Evelientje.
Dat is waar: Vandaag zijn er twee Peutertjes Pech.
Toch wel leuk voor een keer.

Wist je dat?

In mei leggen de vogels een ei

In de meimaand hebben vogels het druk. De meeste gaan dan een nestje bouwen. De boerenzwaluw maakt zijn nest het liefst onder een dakgoot. De specht heeft een snavel die zo sterk is, dat hij er een nesthol mee in de boom kan pikken. Sommige vogels leggen eitjes in nestkastjes. In de verte komt een merel aangevlogen met een grasspriet. Het merelnest is ook nog van bladeren en haren gemaakt. Als het vrouwtje de eitjes heeft gelegd gaat ze er op zitten. Dat heet broeden. Zo wordt het heerlijk warm in de eitjes! En in zo'n eitje groeit de jonge vogel! Na een tijdje is het ei te klein voor de jonge merel. Hij wil eruit! Daarom pikt hij met z'n snavel een groot gat in de schaal. Nat en plakkerig komt hij uit het ei gekropen. „We hebben honger," piepen de kleintjes. Met de snaveltjes wijd open wachten ze tot de ouders wormen en slakjes komen voeren. Nog even dan zingen ze ook in het topje van een boom.

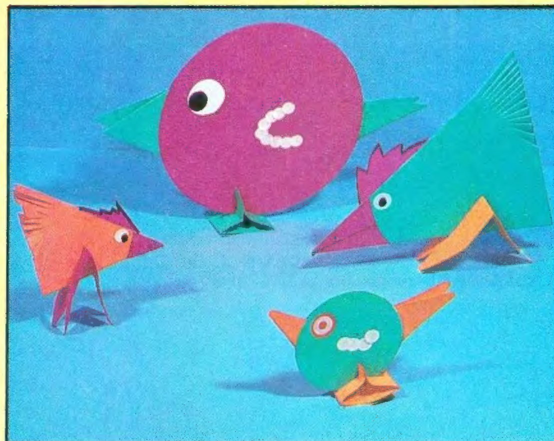
Zoek de tweeling-vogels
Het gaat van tierelier en twiettwiet in de grote boom. Alle vogels zingen door elkaar. Ieder heeft z'n tweelingbroertje meegenomen. Zie jij wie er bij elkaar horen?
Tekening: Ingrid Bévort
20-14

beste ouders

Haantje de voorste

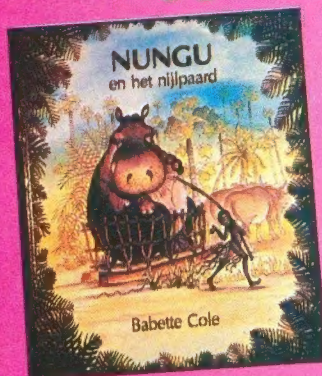
Deze mozaïek-schilderijtjes kunt u in verschillende voorstellingen kopen. In ieder setje zitten 4 zakjes met plastic korreltjes, een tube lijm en een kleefhaakje om het schilderij op te hangen. Een leuk spelletje voor de allerkleinsten.
Prijs per setje: f 4,70.
Te koop in de speelgoedzaak.

Vogels van papier

Om deze vogels te maken heeft u stevig gekleurd papier nodig, een schaar en een potje lijm. Als basisvorm hebben we cirkels en driehoeken genomen. Het „aankleden" van de vogels kan op verschillende manieren gebeuren. U kunt er gewoon een snavel, vleugels en een staart opplakken. Maar met eenvoudige foefjes krijgen de vogels iets extra's, zoals een dubbel geknipte snavel of een ingeknipte staart of vleugel. Zo wordt een gewone cirkel of driehoek een grappige vogel!

Het nijlpaard dat een rivier opdronk

In een dorpje in Afrika leefde heel vroeger een nijlpaard, dat een grote rivier opdronk. Maar Nungu, het negerjongetje, weet hem gelukkig te overreden om de rivier weer terug te geven. Hoe dat in z'n werk gaat staat in het boekje „Nungu en het nijlpaard".
Prijs: f 13,90 en de uitgeverij is Heuff.

Woordjes leggen

Op een zeker moment gaat een kind belangstelling krijgen om woordjes te schrijven. Het begint meestal met het schrijven van z'n eigen naam. Met dit alfabetspel kan uw kleuter alle kanten op. Een eerste opdracht kan zijn: „Zoek eens allemaal dezelfde letters bij elkaar." Daarna kunnen eenvoudige woordjes gelegd worden, oplopend in moeilijkheid. Het leuke van dit spel is, dat het met uw kind meegroeit. Te koop in de speelgoedzaak.

Prijs: f 5,25.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Poppenkastpoppen ①

Drie poppenkastpoppen vindt uw kleuter volgende week in Kleutertje Knutsel; Jan Klaassen, Katrijn en een politie-agent. Als de poppetjes uitgeknipt zijn, kan de eerste voorstelling beginnen. In Bobo nr. 22 zitten nog eens drie poppen.

bobo Nr. 20 – 18 mei 1979

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr., Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Eekhoorn Hakketak

door Beatrix Potter

Eekhoorn Hakketak woonde met zijn broertje, die Springvoet heette, en een heleboel neefjes en nichtjes aan de rand van een meer. Midden in dat meer lag een eiland dat helemaal begroeid was met bomen en notebosjes. Het liep tegen de herfst, de noten begonnen rijp te worden en de bladeren kregen een gouden kleur.

„De noten zijn rijp, we moeten een wintervoorraad gaan maken," zeiden de eekhoorns tegen elkaar.

Hakketak, Springvoet en alle andere eekhoorns kwamen bij elkaar aan de oever van het meer. Ze maakten elk een vlot van takken en roeiden in een lange rij naar het eiland om noten te verzamelen voor de winter. Elke eekhoorn had een zak bij zich en een lange roeispaan. Op het eiland vulden de eekhoorns hun zakken met noten en ze hielpen elkaar als de zakken te zwaar waren om op het vlot te tillen.

„Ziezo, nu hebben we eten voor van de winter," zeiden ze blij.

Naverteld door Heleen Kernkamp-Biegel